

WŁOŃ KWIĄSKIE

Prenumerata:
na miejscu mk.
900.—, na prow.
mk. 1.200. Za
odnośzenie do
domu doliczają
300 mk.
Ogłoszenia za
wiersznonapier.
Pierwsza strona
200 mk., druga i
trzecia 150 mk.
czwarta 8-lamo-
wa 60 mk. Ogł.
drobne po 20 m.
za wyraz, tust.
druk, podwójnie.
Najmn. ogł. 200
mk. Dla zagran.
ceny o 200 proc.
wyższe.

Adres Redakcji i Administracji: Księgarnia Powszechna, ul. Brzeska № 4. — Redakcja i Administracja otwarta od g. 10 r. do 3 i od 5 do 6 wiecz.

Redakcja rękopisów nadesłanych nie zwraca; nadsyłane bez oznaczenia honorarium uważa za bezpłatne; prosz, by pisane były po jednej stronie. Ogłoszenia przyjmow. są do g. 12.
REDAKTOR PRZYJMUJE CODZIENNIE, OPRÓCZ NIEDZIEL I ŚWIĄT, OD GODZINY 2-EJ DO 3-EJ PO POŁUDNIU. — TELEFON REDAKCJI 26.

ZAKŁAD FRYZJERSKO-PERUKARSKI
SALON MĘSKI I DAMSKI
PERFUMERJA I GALANTERJA

Józef Rott w Włocławku
ulica 3. Maja 1. 13.

Mam zaszczyt zawiadomić Sz. Klientę, że z dniem 1-szym września, przy zakładzie fryzjerskim, otworzyłem specjalny gabinet do Manicuru.
Polecając się łaskawym względem, pozostaję z poważaniem

J. KOTT.

Lewica przeciw Kościołowi.

Co się dzieje w Sejmie o tem dowiaduje się wyborca od posłów lub agitatorów i każdy z nich mówi ludności tylko to, co jego samego i jego stronnictwo w dobrym świetle przedstawia.

W Sejmie jednak specjaliści ludzie, umiejący pisać tak prędko, jak się mówi (stenografowie) zapisują wszystkie mowy posłów i mowy te są drukowane i przechowywane w Sejmie, jako dowody.

Gdy w Sejmie uchwalono Konstytucję, czyli zasadnicze, podstawowe prawa, jakimi ma się Polska rządzić, lewica usilnie zwalczała wszystko to, co dotyczyło powagi i znaczenia kościoła i religii Rzymsko-Katolickiej. W druku Sejmowym Nr. 2561 i dodatkach do niego, widać, jakie stanowisko w sprawach religii zajmowały poszczególne stronnictwa. Podajemy je do wiadomości wyborców.

I. O Prezydencie Rzplitej. Stronnictwa narodowe domagały się, by art. 42, w którym mowa o Prezydencie Rzplitej było dodane: Na Prezydenta Rzplitej może być wybrany każdy obywatel Państwa, Polak i Katolik, który ukończył 40 lat życia. Wniosek ten poddany został głosowaniu.

Przeciw więc temu, by Prezydentem mógł być tylko Polak katolik głosowali wszyscy ludowcy, socjaliści, enperowcy, Okoń, komuniści, Dąbal, Łańcucki, no i naturalnie żydzi i Niemcy.

Wobec tego te stronnictwa domagały się, by w Polsce mógł być Prezydentem, czyli głową Państwa i jego przedstawicielem np. żyd, lub Niemiec.

Było to tembardziej niebezpieczne i dla Państwa szkodliwe, że P. P. S., N. P. R. Ludowcy i żydzi domagali się, by prezydenta wybierano przez powszechne głosowanie. Niemcy i żydzi liczyli na to, że Polacy rozbiją, każ-

II. Religja Rzymsko-Katol. Komisja, która pracowała nad Konstytucją w art. 114, pisała: »Religja Rzymsko-Katolicka, będąca religją przeważającą większości narodu, zajmuje w państwie naczelną stanowisko. Kościół Rzymsko-Katolicki rządzi się własnymi prawami. Stosunek Państwa do kościoła będzie prawnie określony na podstawie układu ze Stolicą Apostolską«. Przeciw temu artykułowi wystąpił Związek posłów narodowości żydowskiej i żądał, by po słowach: »naczelną stanowisko« dodać słowa: »wśród równouprawnionych religij«. Taki dodatek, jak każdy rozumie pozabawia zupełnie religję Rzymsko-Katolicką naczelnego stanowiska, gdyż równa ją z innymi, a co jest równe, nie może być naczelną. Przewodniczył wówczas w Sejmie vice-marszałek Osiecki—ludowiec.

Natychmiast po zgłoszeniu tej poprawki przez żydów, czując, że posłowie włościańscy nie poprą żydów, Jan Dębski, poseł z męczeńskiej ziemi chełmskiej, ludowiec, zarządził, by podano głosowaniu wnioski ludowców, zgłoszony poprzednio do Komisji, który brzmiał: »Wyznanie Rzymsko-Katolickie, będące wyznaniem przeważającą większości narodu, zajmuje w państwie naczelną stanowisko wśród równouprawnionych wyznań«. Wniosek więc ludowców był dużo gorszy od poprawki żydowskiej i upokarzający dla religii Rzymsko-Katolickiej, którą nazywa wyznaniem, a nie religją.

Znow ludowcy znaleźli się razem z żydami, socjalami, Niemcami i komunistami, a nawet ich wyprzedzili.

Wniosek ludowców przeszedł i religja Rzymsko-Katolicka zrównana została z żydowską, luterską i t. p. a nadto nazwaną nie religją a wyznaniem, czyli zrównana z rozmaitymi sektami i odszczepieniami, jak marjawici i t. p.

III. W sprawie nauczania. W sprawie szkolnictwa Komisja w artykule 121 proponowała: »Każdy obywatel ma prawo kształcenia się i wychowania swoich dzieci w szkole powszechnej przez nauczycieli tego samego wyznania. Wyjątki, konieczne ze względu na zbyt drobną liczbę dzieci mniejszości wyznaniowych, lub brak odpowiednich sił nauczycielskich, określi osobna ustawa«. Socjaliści, ludowcy (Wyzwolenie) i Zw. posłów nar. żydowskiej, zażądali skreślenia tego artykułu, a zamiast niego uchwalenia, że szkoły publiczne każdego stopnia i rodzaju, w tym w tym, bez ja-

ców i socjalów, tak, że przeszła ona 199 głosami przeciw 151.

Za poprawką ludowców i socjalów głosowali: Witosowcy, Wyzwolenicy, Stapińczycy, Enperowcy, K. P. K., Socjaliści, Dąbal, Okoń, Łańcucki, żydzi Niemcy.

Przeciw poprawce: Związek Lud. Narod., Narod. Chrześc. St. Pracy (Ch. D.) Nar. Chrześc. Stronnictwo Ludowców i Zjednoczenie Skulskiego.

W obronie kresów zachodnich.

Odzyskawszy wolność i zrzuciwszy w krwawej walce jarzmo pruskie, znalazło się społeczeństwo ziem zachodnich wobec splotu zagadnień, będących skutkami stuletniej przeszłości niewoli zaciętych a konsekwentnych usiłowań rządu pruskiego nad zniweczeniem rdzennie polskich tych krajów. Rany, zadane społeczeństwu polskiemu, stanowi posiadania, tak materialnemu jak i moralnemu, przez germanizatorskie zapędy hakatystycznych najeźdźców, zblizniają się niestety bardzo powolnie, grożąc nadal narodowi polskiemu ciężkimi stratami, powstrzymując rozwój tych dzielnic, rozwój, który, jak mylnie mniemano, zagwarantowany będzie prostym faktem przynależności do państwa polskiego. Gdy jednakże tak nie jest, gdy nadal połowa ziemi na zachodzie pozostaje w posiadaniu narzuconych właścicieli niemieckich, gdy rolniczy przemysł zachodni w olbrzymiej części zubożca dawnych gnieźcicieli, gdy wreszcie elementy niemieckie zdołały przy niewątpliwej i obfitej pomocy Berlina zorganizować się w doskonale funkcjonujący »Deutschtumsbund«, pod pozorami fałszywego lojalizmu uprawiają politykę, mającą za jedyny cel utrzymanie żywiołu niemieckiego i jego per nefas zdobytej własności w dawnych »Ostmarkach«, musiało społeczeństwo zdobyć się na obronę, czynem, tym, mającym się stać źródłem odpolszczenia kresów zachodnich, czynem, do którego w zgodnym szeregu niebawem całe społeczeństwo stanąć winno, to stworzenie Związku Obrony Kresów Zachodnich.

Po żmudnych przygotowaniach organizacyjnych, walcząc z najgorszym swym wrogiem: obojętnością współrodaków, przystąpić mógł Z. O. K. Z. na Zjeździe odbytym dnia 28 sierpnia w Poznaniu do organizacyjnego ufundowania swej działalności. Po Mszy św., wysłuchanej w kaplicy św. Józefa, zgromadzili się członkowie tymczasowego zarządu, Rady Naczelnej i liczni goście, jak pp. poseł Sokólnicka, Zofia Rzepecka, Helena Grosmanówna, prof. dr. Zygmunt Celichowski, posłowie ks. Bolt, Broxnsford, Jakubowski, Krajna, Maciejewski, Marweg, przedstawiciele rządu i wojskowości, profesorowie uniwersyteccy dr. Kostrzewski i dr. Załeski, reprezentanci organizacji społecznych wreszcie przedstawiciele prasy i inni — w sali Biblioteki Uniwersyteckiej. Po zagajeniu obrad przez prezesa tymczasowego zarządu hr. Ludwika Mycielskiego, wybrano na marszałka Zjazdu ks. prob. Czechowskiego z Chodzieży, przystępując

od wysłuchania sprawozdań dyrektora Związku. Dyrektor p. Korzeniowski skreśliwszy pokrótce genezę Związku powstałego z Górnośląskich Komitetów Plebiscytowych, dał szczegółowy obraz jego organizacji i prac przezeń już wykonanych, podkreślając, że zadania Związku widzi w oparciu się na istniejących już stowarzyszeniach społecznych, gospodarczych i kulturalnych celem skoordynowania ich działalności w kierunku obrony kresów zachodnich. Niebezpieczeństwo, grożące Polsce z strony obcych a nie-łojalnych elementów, winno przełamać bierność społeczeństwa, łącząc wszystkich w obronie naszej Ojczyzny. Tu nastąpiły referaty kierowników wydziałów: gospodarczego, oświatowego i prasowego, ilustrujące czynność wydziałów i dające projekty dalszych przewidywanych prac, a w końcu referat wydziału kasowego, wespół z preliminarem budżetowym. Celem rewizji kasowości wybrano komisję finansową w osobach pp. radcy ministerjalnego Bochenka, prof. Dziedzica i prof. Pohlmanna, poczem odłożono szczegółową dyskusję na zebranie podobne.

Dyskusja, która wywiązała się na popołudniowym zebraniu, zajęła się żywo referatami i zamierzeniami Dyrektora, a próbując jedynomyślnie jej dotychczasową działalność, co znalazło swój specjalny wyraz w uznaniu wypowiedzianem przez marszałka ks. prob. Czechowskiego. Z myśli poruszanych w jej przebiegu podkreślić należy wezwanie delegata warszawskiego, p. radcy Bochenka, ażeby Związek działalność swą rozszerzył na całą Rzplitej, na której obszarze znajdują się wszędzie ośrodki wrogie państwowości polskiej, wezwanie podkreślone i zobrazowane dalej przez p. Świerczewskiego z Warszawy. Dalszy tok obrad ujawnił szereg zagadnień, poruszanych przez pp. posła Brownsforda, burmistrza Ciepłucha, inspektora Hąckę i in., zagadnień winnych się stać zadaniem dla Związku. Z tych zaakcentował dyr. Korzeniowski jako problemat, żądający rychłego zlikwidowania, kwestję kościoła ewangelickiego na kresach zachodnich budzącą poważne obawy.

Wyczerpawszy dyskusję, udzieliło zebranie jednogłośnie Dyrekcji formalnego absolutorium, wniesionego przez prof. Dziedzica, jako członka komisji finansowej, powołano do Rady Naczelnej dwóch przedstawicieli Komitetów Plebiscytowych oraz jednego reprezentanta Towarz. Przyjaciół Pomorza, które to Stowarzyszenia zlikwidowały się wobec wspólnoty celów z Z. O. K. Z. Zebranie przeszło do uchwalenia statutu Związku. Statuty, referowane przez ks. prob. Czechowskiego, a będące owocem pracy odbytych już zjazdów okręgowych, przyjęto jedynomyślnie przy nielicznych poprawkach. W myśl ich przystąpiono do wyboru prezydium Rady Naczelnej, powołując na prezesa Związku zasłużonego hr. Ludwika Mycielskiego, a na członków prezydium pp.: radcę Bochenka z Warszawy, ks. prob. Czechowskiego z Chodzieży, posła Korfantego z Katowic i redaktora dr. Kozickiego z Poznania.

Prezydium to, zatwierdza na wniosek p. red. dr. Kozickiego, dyrektora Związku p. Korzeniowskiego na dotychczasowym stanowisku.

W dniu 6 b. m. t. j. w środę o godz. 9-ej rano w kościele OO. Reformatorów odbędzie się nabożeństwo żałobne za duszę

ś. † p.

Inżyniera Jana Rolińskiego

B. PREZYDENTA M. WŁOCŁAWKA,

na które zaprasza życzliwych pamięci Kolegów, Przyjaciół i Znajomych pozostała w nieutulonym żalu

ŻONA z SYNEM.

Podziękowanie.

Wszystkim tym, którzy oddali ostatnią przysługę kochanej córce naszej

ś. p. **Kazimierze Gałazińskiej**

ucz. 6 kl. gimn. p. Aspis,

a w szczególności pref. ks. Krauzemu, komend. harc. ks. Bogdańskiemu, ks. proboszczowi Mikulskiemu, przełożonej p. Aspis, wychowawczyni p. Gierskowskiej, całemu ciału nauczycielskiemu tegoż gimn., hufcom harcerskim i robotnikom trzech fabryk fajansowych, którzy nam przyszli z pomocą materialną,

składa serdeczne Bóg zapłać

Rodzina

Nastąpiły wolne wnioski, w których zakomunikowano podjęcie protestu przeciw machinacjom pruskim przy śląskim plebiscycie o autonomię i przedłożono projekt odezwy, nawołującej do wstępowania w szeregi Z. O. K. Z. Wypełniwszy ostatni punkt obrad, zebranie zamknęło się gorącym apelem p. marszałka do wspólnej, zbożnej a obfitej pracy.

Skończył się więc Zjazd, kładąc podwaliny pod gmach Związku, który nie pałacem będzie, ale fortecą i twardym bastionem, twierdzą z serc naszych wzniesioną ku odparciu drapieżnych zakusów tysiącletniego wroga Polski. Nie płonąć niech będzie nadzieja, że wszyscy prawi Polacy stworzą pod sztandarem Z.O.K.Z. nieprzepartą Obronę Kresów Zachodnich.

PROTEST.

Rząd pruski rozpiął na dzień 3 września b.r. na pozostałych przy Niemczech ziemiach Górnego Śląska plebiscyt, mający zadecydować czy kraj ten ma zostać niezależnym

od Prus państwem związkowym Rzeszy Niemieckiej z własnym Sejmem i własną administracją, czy też ma tworzyć jak dotąd, podwładną rządowi pruskiemu, pruską prowincję.

Obawiając się utraty bogatych a z ogromnym zyskiem eksploatowanych obszarów rząd pruski nie tylko że zmobilizował wszystkie partie niemieckie do walki z przyrzeczonem przez siebie usamodzielnieniem Śląska Opolskiego lecz i wydał tamtejszą ludność polską na pastwę band „Orgeschu“, katujących z ohydą i zwierzęcą wprost brutalnością bezbronnym Polaków.

Barbarzyńskie metody odniosły zły skutek:

21,000 rodzin, w liczbie 60,000 głów, uciec musiało, tracąc ojczyznę i mienie, do Polski: wszystkie polskie organizacje polityczne, gospodarcze socjalne towarzyskie zamarły: niedobitki prasy polskiej skazane są na przymusowe milczenie, a 600,000 pozostałych Polaków znajduje się pod niewahającą się przed żadnym czynem kontrolą

Listy z podróży.

(Od własnego Korespondenta)

II.

W Zakopanem.

Najsłynniejsze na ziemiach polskich uzdrowisko — Zakopane leży w górnym końcu Doliny Nowotarskiej pod 49°18' szerokości i 37°37' długości geograficznej od Ferro. Położone na wysokości około 1000 metrów nad poziomem morza, jest otoczone z trzech stron Tatrami, a z północy wzgórzem Gubałówką. Wyżynę zakopańską przecinają liczne potoki, które łącząc się z sobą, koło Poronina przybierają nazwę Białego Dunajca.

Ludności stałej liczy gmina zaledwie około 15,000, domów około 1400, z których przeszło połowa służy do użytku gości. Frekwencja przyjezdnych, zwłaszcza od chwili odzyskania niepodległości i zniknięcia kordonów

granicznych, wzrasta nieustannie i w ciągu roku bieżącego nawiedziło Zakopane przeszło 20 000 osób (w 1900 r. było gości 7518; w 1910 — 12.233).

W roku 1906 zaprowadzono w Zakopanem wodociąg, które dostarczają pensjonatom i hotelom doskonałej wody źródlanej; zbiorniki jej, sprówdanej wprost z gór, znajdują się pod Kuźnicami i na drodze pod Reglami. W 1920 r. zaprowadzono na głównych ulicach oświetlenie elektryczne, tak, że w nocy w mieście jest daleko widniej niż w Ciechocińku, Poznaniu lub Warszawie.

Co się tyczy daty założenia Zakopanego, to nie jest ona znana. W każdym razie z całą pewnością można stwierdzić, że w 1578 r. król nasz Stefan Batory nadał osadzie Zakopane przywilej osadniczy. Aż do upadku Rzeczypospolitej Zakopane wchodziło w skład dóbr królewskich, których ludność wolną była od pańszczyzny. Rząd austriacki początkowo utworzył dobra kameralne, ale później wyprzedził je prywatnym

szowinistycznych organizacji prusactwa.

Ponieważ w tak stworzonych warunkach uniemożliwiono już nie tylko istnienie odrębnego życia polityczno-narodowego, lecz celowo i kardynalną podstawę wszelkiego głosowania:

osobistą wolność decyzji:

my niżej podpisani, reprezentujący całą ludność polską b. zaboru pruskiego, która przez lat sto wspólną była ofiarą pruskiej niewoli, piętnujemy jaskrawą komedię 3-go września, jako obłudną grę polityczną, mającą w oczach świata zamaskować rdzenną polskość Śląska Opolskiego i niewygasłe instynkty drapieżnej pruskiej zaborczości.

Wnosimy więc uroczysty protest przed forum sprawiedliwości dziejowej przeciw pozbawieniu praw przyrodzonych ludności polskiej na Śląsku Opolskim i cynicznemu fałszerstwu plebiscytu 3-go września, a gnębiomym braciom naszym ślubujemy wierność i pomoc w walce o życie społeczne i narodowe.

Związek Obrony Kresów Zachodnich.

Dziennik Poznański, Gazeta Powszechna, Gazeta Poznańska, Gonic Wielkopolski, Kurjer Poznański, Postęp, Przegląd Poranny, Orędownik, Rzeczpospolita.

Dziennik Bydgoski, Głos Pomorski, Głos Robotnika, Słowo Pomorskie.

Chrześcijańsko Narodowe Stronnictwo Pracy, Chrześcijańskie Stronnictwo Rolnicze, Stronnictwo Mieszkańskie, Polskie Stronnictwo Ludowe, Związek Ludowo-Narodowy, Związek Młodej Polski.

Centralne Towarzystwo Gospodarcze, Katolickie Towarzystwo Rzemieślników Polskich, Katolicki Związek Polek, Korporacja Kupców Chrześcijańskich, Narodowa Organizacja Kobiet, Stowarzyszenie Chrześcijańsko-Narodowe Nauczycieli Szkół Powszechnych w Polsce, Poznański Oddział Okręgowy, Stowarzyszenie Porządku Publicznego, Stowarzyszenie Urzędników Miejskich w Poznaniu, Syndykat Dziennikarzy Zachodniej Polski, Towarzystwo Czytelni Ludowych, Towarzystwo Prawnicze i Ekonomiczne, Zjednoczenie Producentów Rolnych, Zjednoczenie Zawodowe Polskie, Związek Drogerzystów Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Inwalidów Wojennych, Związek Katolickich Towarzystw Robotników Polskich, Związek Kobiet Pracujących, Związek Kół Śpiwackich, Związek Kółek Rolniczych, Związek Polaków z Kresów Wschodnich, Związek Samoobrony Społecznej, Związek Sokółów Polskich, Związek Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej, Związek Stowarzyszeń Polskiej Młodzieży Żeńskiej, Związek Towarzystw Polskich Urzędników Państwowych Samorządowych i Komunalnych, Związek Towarzystw Urzędników i Funkcjonariuszy Państwowych.

Wszystkie organizacje itd. nie podpisane pod protestem proszą się o zgłoszenie akcesu do Z. O. K. Z. Poznań, św. Marcin 40.

Pierwszy polski lot okrężny.

Lotnictwo nasze powoli wychodzi z ram wojskowych na forum publiczne. Polska świecić będzie dnia 10 września — pierwszy pokojowy konkurs lotniczy.

Zawody typu lotu okrężnego lub dalszych przelotów znane są zagranicą, gdzie istnieją nagrody rozgrywane co-rocennie jak Coupe Michelin we Francji i t. p. Jednakże należy tu podkreślić jedno, iż nigdzie nie zgłosiło się dotąd 18 u uczestników, jak to ma miejsce u nas. Liczba zawodników wynosiła zwykle kilkunastu u było wiele.

Lot okrężny, będący zarazem pierwszą próbą Aero-Klubu Rzeczypospolitej Polskiej podniesienia stanu lotnictwa drogą konkursu, oraz zainteresowanie lotnictwem praktycznym jak najszerzych sfer społeczeństwa, jest wielkim krokiem naprzód w dziejach naszego lotnictwa cywilnego; Dotąd publiczność cywilna interesująca się tą nową dziedziną, mogła zbierać się na odczytach, lub, co nie dla każdego jest dostępnym, korzystać z linii powietrznej Warszawa — Paryż. Obecnie wszystkim danym będzie przekonać się o sprawności naszych pilotów oraz nabrać do lotnictwa większego zaufania.

Niemcy latają już na aparatach bezsilnikowych — 3 godz. 7 minut bez lądowania i my musimy pracować nad rozwojem Lotnictwa.

Rozwój jego zależy od współpracy i współdziałania całego narodu — tylko wspólny wysiłek może podnieść nasze Lotnictwo. Lot okrężny jest mostem zbliżenia pomiędzy lotnikami, a całym społeczeństwem — zaціśnijmy węzły i przystąpmy do owocnej pracy.

Lot okrężny związany jest z całym szeregiem nagród.

Nagroda przechodnia — Ministra Spraw Wojskowych udzielona będzie temu z uczestników, który w najlepszym czasie przebędzie całą przestrzeń, przekraczając długością linie lotów okrężnych Anglii i innych Narodów.

Żeton złoty Ministra Kolei Żelaznych — przyznany zostanie temu, kto dokona lotu powyższego, nader trudnego, bez pomocy obserwatora. Za największą szybkość w etapach przypadną inne nagrody.

W sferach lotniczych rośnie współzawodnictwo i szlachetna ambicja sportowa.

Płaćmy daninę!

za dwa tygodnie; uwolnieni od niej są zupełnie lekarze, dziennikarze, ich najbliższa rodzina oraz członkowie Tow. Tatrzńskiego; połowę opłacają oficerowie do stopnia kapitana oraz urzędnicy do VIII rangi włącznie.

Do komisji klimatycznej należy w pierwszym rzędzie czuwanie nad bezpieczeństwem letników oraz nad ładem i czystością środowiska. Zakopane — zdaje się — jest jedyną miejscowością w Polsce, nie posiadającą bandytów na swem terytorjum.

Również Komisja Klimatyczna reguluje ceny za mieszkania letników, w tym także dorożkarską, a także cenę wjazdów pierwszej kategorii, które są wiele niższe

